

Pavel Petr

[Kis kanos verebecske veszi el tőlem a morzsát...]

*Kis kanos verebecske veszi el tőlem a morzsát.
Szürke báján gyors mosoly.
Folyton-folyvást visszatér ez a kép.*

GYERE, GYERE, NAGYON SZÉP VAGYOK.
FELESLEGESEN MAGYARÁZGATOM, HOGY NINCS JOGSIM,
ÉS HOGY NEM IS AKAROM, HOGY LEGYEN, UTAZÁS ELŐTT
GÖRÖG
IDILLKÖLTŐKET OLVASOK, EGY VELKÁ NAD VELIČKOUBAN SZEDETT
SZÁRAZ VIRÁG HASAL
A ZSOLTÁROK KÖNYVÉNEK MAGYARÁZATAIN.

*Antik szobrok gipszmásolatairól készült rajzokat
küldtél Bécsbe.
Hol a te Nyulid, a mindig finom, a mindig kedélyes?
Mióta meghalt, újra írkoysz neki,
titkosírással, a görög ábécé betűivel.
Titkosírást találtál föl neki.
Minden nap kimentél a sírjához.
A szegény siheder szájában cigaretta.
Mintha a cigi csak úgy valahonnan odatévedt volna a zsen-
ge ajkakra.
Könnyen adtál oda bármit
a nélkülözőknek, a szegénynek, az elveszetteknek.
Lengyel arisztokrata, aki szinte túlzó szeretettel
hajlik alattvalóihoz.
És remekül rajzoltál is.
Nagyór ott ragyog a Poprád folyó kanyarulatánál.
A fiúkat szeretted,
sőt: a megkötözött kezű fiúkat.
Mindig csak órá, rá gondoltál – és olyan hamar elment,
olyan hamar itthagyt,
hol van most a te Bálintod?*

*Mindennek vége, tudjuk,
a modellekről halkán mállott le a gipsz,
egy csodás élet múlt el és zárult le.*

NÉHÁNY IDŐSEBB DIÁK MÁR HALLAT MAGÁRÓL,
SZALMASZŐKE HAJSZÁLAIK VANNAK,
SZERELMEINKET SOSE FELEDJÜK.
MÍG AZ ÉG VILÁGOSKÉK SÁVJAIBAN
TŐLÜNK TÁVOL
MEG NEM FEKETEDIK MINDEN.

*Miféle szakadékokra van itt utalás?
Egy vers, egy rajz, mesteri voltod.*

ANGYAL AZ, AKI ÉPP MOST ÉR HOZZÁD?
RÁD SE NÉZETT.
HAGYTA A FELVILLANYOZOTT FÉNYT.

*Meg akarlak ismerni, biztosan elmondod,
hogy lesz, mint lesz, mint van.
A halál utáni első pillanatok.
A hegyi környezet.
Élő illat, üde mozdulatok.*

CSAK A SÖTÉTEDÉS LÁTSZIK ÉS CSAK A SZIKLA
KÖRVONALA.

*Egy tizenöt éves zsidó fiút tanítottál festeni.
A késmárki Náthánt.
Napokig nem látott senki.
Bezárkóztál a műtermedbe.
Előtted a Tátra körvonalai, az éles bércekéi,
melyekbe én is annyira beleszerettem,
hogy évente fel kell hágnom a gerinceikre,
az alkony elkezdődött.
Pucér test.
Egy kocsis, egy pásztor vagy egy csavargó.
A rajzhoz odabiggyesztetted a lakcímét.
Fiatal cigány portréja, a szeme be volt hunyva.
Erdei séták, melyekre emlékeztél.
A délután szenvedélye belépett a fájdalomba.
Életed legvégén frontfestő lettél.
Az elszenderedett, sebesült katonáké.*

NÉZD, HOGY VESZ RAJTAM ERŐT A SZENDER.

*Michelangelo és a rabszolgái.
Caravaggio szeretői felét tűzzel
mártotta a sötétségbe?
Gondtalan szépségre, gyermeki naivitásra
és kegyetlenkedésre vágytam?
Én egy angol festő strand-
és medencekultúrájára vágytam.
Bezzeg te a lovászfűekkel akartál aludni az istállóban,*

KISCSŐDÖR, CSŐDÖRKE.

*Kiscsődör, csődörke, tört szalmaszálak csodahalk éneke.
Közben tíztonnás nyomás a cimbalom
megfeszült húrjain.
Szerelmi trillád.
Morva tenyészállat egy keleti herceg birtokában.
Dara Monarch. NAGY DELTÁT használtál.
Tökéletesen kiélvezted a szarkazmust –
egyetlen óvszered volt a világgal szemben?
Mondd, mondd, szlovákul.
Ez a szerelem egyetlen nyelve.*

*Jeges szél a nyarak magaslatain.
És aztán a szeptemberi hó. AUGUSZTUSI HÓ.
A hidegtől remegő kéz.
A Poprád folyó partján álmot láttam.
Felriasztott a kiáltozás.
Hogy a folyó felszínén fekszem,
és sziklákat pakoltak rám.
Kezdek lemerülni.
Nem kapok levegőt.
Szívem riadtan ver.
A számba víz nyomul.
A sziklák fiúfejek.
Csodálatos fiúfejek pontosan kirajzolódó ajkakkal.
Vágyakozó szemek.
Sziklákat pakoltak rám és a sziklák fiúfejek
és a súlyuk alatt kezdek lemerülni.*

Rét

*Mindenki virágzó testének megvan a rétje.
Az enyémet lekaszálták.
Ma szerencsém van.
Abban, hogy a Szűz jegyében születtem.*

*Falusi fickó az ágyamban.
Szemét nem hunyja be.
Szemét nem süti le.*

[Márványfejtés]

*Márványfejtés.
Ahol mi ketten alszunk.
A fák között remegés.
Faunok mosolya.
Kis, pulzáló farkok.
Tejbediók.
Gumigerinc.
Sziklák és kövek.
A hely tagoltsága.
Kigombolt ing.*

[Védjegy – ma éjjel Berlin]

*Védjegy – ma éjjel Berlin. Védjegy – el se tudom
hinni. Liliomok a boxeralsón. Kinn már megint bealkonyult.
Nem adni jelét, hogy sietős. Lassú kortyonként. Jupiter
Ganymedes mellett. Halkan nyelnek. Egymást keresztező villámok.*

Pavel Petr (Zlín, 1969. 1. 3.) cseh költő, szerkesztő, képzőművész. Versei az *Ucítíš slanou chuť a potom vůni hermelínu (Sós ízt, aztán heremlinillatot érzel)* című kötetéből valók (Ostrava, Provimluv, 2014). Petr különös nyelvi megoldásokban bővelkedő, többszólamú identitásköltészetet művel. Egyszerre integrálja a költészeti hagyományt és újítja meg azt. Különös érzékenységgel fordul a test, az erotika, a másság, a szépségkultusz kérdései felé. Versei többek közt franciául, oroszul, németül, olaszul és portugálul is megjelentek. Hosszabb ideig szerkesztette a legendás *Host (Vendég)* című cseh irodalmi folyóiratot.

Csehy Zoltán fordításai